

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12C/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216210038
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1216210038.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou v právnej veci žalobcu: N. F., Q.. XX. XX. XXXX, N. XX, R. proti žalovanému: J. Y. Y., Ž. Q. XX, U., o náhradu škody spôsobenú štátnym orgánom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 07. 05. 2016 postúpenou z Najvyššieho súdu SR Okresnému súdu Bratislava II dňa 15. 06. 2016 domáhal voči J. Y. Y. vydania rozhodnutia, ktorým žiadal náhradu škody spôsobenú štátnym orgánom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Dňa 06. 06. 2016 doplnil svoje podanie zo dňa 17. 05. 2016 opäť do podateľne Najvyššieho súdu SR, kde upravoval svoj návrh na začatie súdneho konania, ktoré nazval ako doplnenie návrhu o náhradu škody spôsobenej štátnym orgánom a vysporiadanie bezdôvodného obohatenia ako dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. nečinnosť štátneho orgánu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Až následne bol dňa 15. 06. 2016 celý spis z Najvyššieho súdu SR postúpený na Okresný súd Bratislava II z dôvodu príslušnosti.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 07. 01. 2008 podal na Okresnom súde Bratislava II žalobný návrh v súdnom konaní sp.zn. 50C/2/2008, a súčasne s týmto návrhom podal i návrh na vydanie predbežného opatrenia v tejto právnej veci v zmysle § 75 Občianskeho súdneho poriadku, pričom za podané návrhy zaplatil i súdne poplatky vo výške stanovenej podľa prílohy Zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov č. 71/1992 v znení neskorších predpisov a zmien a doplnení, položka I. konania, za ktoré by mohlo byť považované nezaplatenie súdneho poplatku.

3. Keďže predmetom súdneho konania sp.zn. 50C/2/2008 bolo preskúmanie zákonnosti postupu odporcu podľa Zákona o doplnkovom dôchodkovom sporení č. 650/2004 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnení, mal žalobca za to, že konajúci súd mal aj bez návrhu rozhodnúť o vrátení nesprávne zaplateného poplatku v zmysle Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb., pretože sa jednalo o vec týkajúcu sa dôchodkového zabezpečenia. Žalobca uviedol, že v danej veci, t.j. teda vo veci sp.zn. 50C/2/2008 súd nesprávne vyrúbil súdny poplatok a vo veci vrátenia súdneho poplatku nekonal, podal žalobca dňa 04. 02. 2009 osobitný návrh na vrátenie súdneho poplatku. Podľa názoru žalobcu súd v danej veci o vrátení súdneho poplatku nekonal, a teda z jeho strany došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Podľa vyjadrenia žalobcu Okresný súd Bratislava II nevrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok ako nesprávne zaplatený, ale podľa jeho vyjadrenia aj ďalšími uzneseniami a to dňa 09. 04. 2010, 15. 02. 2011 a 17. 03. 2011 vyrúbil ďalšie súdne poplatky. Proti prvým dvom uzneseniam žalobca podal odvolanie, ktoré však odvolací súd potvrdil, čo podľa názoru

žalobcu bolo v rozpore s kolégiom Najvyššieho súdu SR vo veci výkladu aplikácie § 4 odsek 1 písm. d) Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992. Keďže s týmto stanoviskom súdu sa žalobca nestotožnil, podal podnet na mimoriadne dovolanie v zmysle § 243e OSP (vtedy platného procesného predpisu). Argumentáciu žalobcu Generálna prokuratúra SR akceptovala ako dôvodnú a teda podala mimoriadne dovolanie, ktoré bolo dňa 22. 11. 2012 rozhodnutím NS SR č. k. 5MCdo 13/2011 rozhodnuté, že neoslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky v uvedenej právnej veci vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci o vyrúbení súdneho poplatku a preto bolo Najvyšším súdom SR uznesenie zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo svojej žalobe ako i na pojednávaní uviedol, že nečinnosťou Okresného súdu Bratislava II ako i jeho postupu v konaní sp.zn. 50C/2/2008 došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu a uviedol, že tento stav pretrváva doposiaľ.

5. Žalobca je toho názoru, že k nesprávne vyrúbenému poplatku došlo tým, že odo dňa 07. 01. 2008 pretrvával stav bezdôvodného obohatenia, ktorý trval od 08. 01. 2008, teda od toho dátumu bežala objektívna premlčacia lehota. Zároveň poukázal na ustanovenie § 19 odsek 3 Zákona č. 514/2003 z.z. v znení neskorších zmien a doplnení, pričom uviedol, že právo na náhradu škody sa premlčí po troch rokoch od zmeny rozhodnutia, pričom poukázal i na tú skutočnosť, že v zmysle § 15 citovaného zákona počas predbežného prerokovania nároku na náhradu škody premlčacia lehota spočíva.

6. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobca doručil príslušnému orgánu dňa 29. 04. 2015. Zamietavé stanovisko bolo doručené žalobcovi dňa 21. 11. 2015, avšak s odôvodnením, ktoré prehliadalo právoplatné rozhodnutie NS SR.

7. Okresný súd Bratislava II svojím uznesením č.k. 12C/86/2016-36- v zmysle § 167 odsek 2 CSP vyzval žalovaného, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia sa k žalobe žalobcu vyjadril a uviedol rozhodujúce skutočnosti a pripojil listinné dôkazy a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

8. Žalovaný svojím vyjadrením zo dňa 31. 10. 2016 doručeným tunajšiemu súdu dňa 04. 11. 2016 podal vyjadrenie k návrhu na začatie súdneho konania v zmysle vtedy platného § 79 OSP o náhradu škody a vysporiadanie bezdôvodného obohatenia v zmysle zákona 514/2003 Z.z.

9. Vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že namieta podanie žalobcu, ktoré vyhodnotil ako zmätočné a nezrozumiteľné, nakoľko žalobca sa dožaduje plnenia na základe dvoch odlišných a vzájomne nezlučiteľných právnych dôvodov, ktorými sú náhrada škody a bezdôvodné obohatenie. Vo svojom podaní ďalej žalovaný uviedol, že je potrebné, aby žalobca odstránil vady podania, resp. ustálil právnu kvalifikáciu opísaného skutkového stavu, pretože inak sa žalovaná strana nevie kvalifikovane vyjadriť k podaniu žalobcu.

Ďalej vo svojom vyjadrení žalovaný namietal pasívnu vecnú legitímáciu v spore a zároveň si uplatnil hmotno-právnu námietku premlčania.

10. Následne Okresný súd Bratislava II č.k. 12C/86/2016-50- opätovne vyzval žalobcu, aby uviedol všetky skutočnosti a označil všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a zároveň sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného doručené súdu dňa 04. 11. 2016.

11. Svojím podaním zo dňa 28. 11. 2016 doručeným tunajšiemu súdu dňa 30. 11. 2016 sa žalobca vyjadril k stanovisku odporcu, pričom vo svojom podaní uviedol, že žiada, aby súd vyhovel jeho žalobe v plnom rozsahu a teda dodržal najzákladnejší atribút právneho štátu a rovnosť pred zákonom a pred súdom.

12. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a splnomocneného zástupcu žalovaného oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobca sa žalobou zo dňa 17. 05. 2016 postúpenou z Najvyššieho súdu SR Okresnému súdu Bratislava II dňa 15. 06. 2016 domáhal voči Ministerstvu spravodlivosti SR vydania rozhodnutia, ktorým žiadal náhradu škody spôsobenú štátnym orgánom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Dňa 06. 06. 2016 doplnil svoje podanie zo dňa 17. 05. 2016 opäť do podateľne Najvyššieho súdu SR, kde upravoval svoj návrh na začatie súdneho konania, ktoré nazval ako doplnenie návrhu o náhradu škody spôsobenej štátnym orgánom a vysporiadanie bezdôvodného obohatenia ako dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. nečinnosť štátneho orgánu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Až následne bol dňa 15. 06. 2016 celý spis z Najvyššieho súdu SR postúpený na Okresný súd Bratislava II z dôvodu príslušnosti.

14. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 07. 01. 2008 podal na Okresnom súde Bratislava II žalobný návrh v súdnom konaní sp.zn. 50C/2/2008, a súčasne s týmto návrhom podal i návrh na vydanie predbežného opatrenia v tejto právnej veci v zmysle § 75 Občianskeho súdneho poriadku, pričom za podané návrhy zaplatil i súdne poplatky vo výške stanovenej podľa prílohy Zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov č. 71/1992 v znení neskorších predpisov a zmien a doplnení, položka I. konania, za ktoré by mohlo byť považované nezaplatenie súdneho poplatku.

15. Keďže predmetom súdneho konania sp.zn. 50C/2/2008 bolo preskúmanie zákonnosti postupu odporcu podľa Zákona o doplnkovom dôchodkovom sporení č. 650/2004 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnení, mal žalobca za to, že konajúci súd mal aj bez návrhu rozhodnúť o vrátení nesprávne zaplateného poplatku v zmysle Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb., pretože sa jednalo o vec týkajúcu sa dôchodkového zabezpečenia. Žalobca uviedol, že v danej veci, t.j. teda vo veci sp.zn. 50C/2/2008 súd nesprávne vyrúbil súdny poplatok a vo veci vrátenia súdneho poplatku nekonal, podal žalobca dňa 04. 02. 2009 osobitný návrh na vrátenie súdneho poplatku. Podľa názoru žalobcu súd v danej veci o vrátení súdneho poplatku nekonal, a teda z jeho strany došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Podľa vyjadrenia žalobcu Okresný súd Bratislava II nevrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok ako nesprávne zaplatený, ale podľa jeho vyjadrenia aj ďalšími uzneseniami a to dňa 09. 04. 2010, 15. 02. 2011 a 17. 03. 2011 vyrúbil ďalšie súdne poplatky. Proti prvým dvom uzneseniam žalobca podal odvolanie, ktoré však odvolací súd potvrdil, čo podľa názoru žalobcu bolo v rozpore s kolégiom Najvyššieho súdu SR vo veci výkladu aplikácie § 4 odsek 1 písm. d) Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992. Keďže s týmto stanoviskom súdu sa žalobca nestotožnil, podal podnet na mimoriadne dovolanie v zmysle § 243e OSP (vtedy platného procesného predpisu). Argumentáciu žalobcu Generálna prokuratúra SR akceptovala ako dôvodnú a teda podala mimoriadne dovolanie, ktoré bolo dňa 22. 11. 2012 rozhodnutím NS SR č. k. 5MCdo 13/2011 rozhodnuté, že neoslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky v uvedenej právnej veci vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci o vyrúbení súdneho poplatku a preto bolo Najvyšším súdom SR uznesenie zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

16. Žalobca vo svojej žalobe ako i na pojednávaní uviedol, že nečinnosťou Okresného súdu Bratislava II ako i jeho postupu v konaní sp.zn. 50C/2/2008 došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu a uviedol, že tento stav pretrváva doposiaľ.

17. Splnomocnený zástupca žalovaného so žalobou nesúhlasil, ako už bolo vyššie uvedené namietal vecnú pasívnu legitimáciu ako i vzniesol hmotno-právnu námietku premlčania.

18. Súd zo žaloby, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu zistil, že žalobca žaluje Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu škody spôsobenú štátnym orgánom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., pričom vo svojej žalobe uviedol, že žiada, aby Najvyšší súd SR rozhodol o náhrade škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a vysporiadal vzťah bezdôvodného obohatenia medzi Justičnou pokladnicou a jeho osobou, pričom v petite uviedol, že Justičná pokladnica SR je povinná zaplatiť žalobcovi 132,77 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 08. 01. 2008 do zaplatenia.

19. Žalovaná strana namietala nezrozumiteľnosť žaloby podanej dňa 07. 05. 2016 žalobcom. Poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca žiadal vo svojej žalobe, aby súd zaviazal na plnenie Justičnú pokladnicu SR, pričom za žalovaného označil Ministerstvo spravodlivosti SR. Nebolo teda jasné, že takto formulovanou žalobou sa žalobca domáha finančného plnenia, pričom petit predstavoval zmätočné plnenie a nevykonateľnosť petitu.

20. I napriek tomu, že bol žalobca vyzvaný, aby predložil všetky dôkazy a preukázal svoje tvrdenia, odstránil vady podania, žalobca tak neučinil.

21. Súd sa v konaní zaoberal vecnou legitimáciou účastníkov konania, pričom zistil, že žalobca ako žalovanú stranu uvádza Ministerstvo spravodlivosti SR, hoci svoj nárok odvíja ako náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

22. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna strana v spore nositeľom oprávnenia (je aktívne legitimovaná), a druhá strana je nositeľom právnej povinnosti (je pasívne legitimovaná). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Je vecou žalobcu, aby tejto požiadavke vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva vyhovel a riadne označil žalovaného. Nie je povinnosťou súdu poučiť žalobcu o tom, koho má podľa hmotného práva žalovať.

23. Žalobca svojou žalobou žaloval Ministerstvo spravodlivosti SR v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

24. Podľa § 3 odsek 1 po prvú čiarku zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci.

Podľa § 4 odsek zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 odsek 1, koná v mene štátu...

25. V prejednáwanej veci označil žalobca v úvode svojej žaloby ako žalovaného Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, pričom svoj nárok na náhradu škody odvíjal od zákona č. 514/2003 Z.z.. Žaloba smerovala proti Ministerstvu spravodlivosti SR ako ústrednému orgánu štátnej správy, teda proti subjektu spôsobilému byť účastníkom súdneho konania, ktorý je zároveň subjektom odlišným od štátu. V prípade žalobcu k tejto časti žaloby nejde o nesprávne a nezrozumiteľné podanie, ktoré by bolo potrebné podľa § 129 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) upraviť alebo doplniť, pretože takáto oprava by neodstraňovala vady v označení žalovaného. Podľa súdu je štát - Slovenská republika samotným subjektom práva, a preto nie je možná oprava označenia pôvodného žalovaného ako ústredného orgánu štátnej správy na štát formou opravy podania.

26. Žalovaný namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, pričom súd sa stotožnil s názorom žalovanej strany, pričom poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24. 09. 2009 sp.zn. 3Cdo 309/2008, kde Najvyšší SR v obdobnom prípade v konaní o náhradu škodu podľa zákona č. 58/1969 uviedol, že: "podaním žaloby začalo sporové konanie, účastníkmi ktorého sú žalobca a žalovaní ako i tí, ktorých v žalobe označil za žalovaných (za účastníka konania nemožno považovať toho, kto nebol žalobcom v žalobe označený ako žalovaný). Žalobca v žalobe označil za žalovaného v druhom rade ústredný orgán štátnej správy na úseku katastra nehnuteľnosti (Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky) - právnickú osobu so samotnou právnou subjektivitou. Ak žalobca v priebehu konania za žalovaného v 2. rade označil Slovenskú republiku - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, nejde o spresnené, doplnené alebo opravné označenie v žalobe už skôr označeného účastníka konania, ale ide o označenie úplne iného subjektu, ktorý v konaní doposiaľ nevystupoval."

27. Súd súčasne poukazuje pri svojom rozhodnutí i na názor Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení zo dňa 31. 03. 2014, sp.zn. 5 Sžp/11/2013 k problematike spresnenia, opravy a doplnenia údajov o účastníkoch konania uviedol, že: "oprava a doplnenie údajov o účastníkoch súvisí s údajmi, ktoré identifikujú účastníkov ako subjekty, t.j. osoby, ktoré majú spôsobilosť na práva a povinnosti, prípadne aj spôsobilosť na právne úkony, čo je osobitne významné pri právnických osobách. Nemožno teda týmto úkonom označiť ako účastníka úplne nový subjekt. Ide najmä o opravu chýb v písaní, doplnenie identifikačných údajov, akými sú napríklad adresa pobytu alebo sídla, dátum narodenia pri fyzických osobách alebo identifikačné číslo pri právnických osobách ak je to potrebné pre konanie."

28. Súd má za to, že zo samotného zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že subjektom zodpovednostného vzťahu vo veciach zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nemôže byť žalovaný, t. j. nie je vecne legitimovaným subjektom v predmetnom konaní. Žalobca sa domáhal svojou žalobou nároku od žalovaného, ktorému nevznikla povinnosť plniť, a preto ho súd nemohol zaviazat' na zaplatenie žalovanej sumy a teda musel žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

29. Pokiaľ by mal súd na základe skutkových okolností opísaných v žalobe aplikovať zákon č. 40/1964 Zb. teda Občiansky zákonník a konkrétne jeho ustanovenie § 451 a nasl. v danej veci, tu súd takisto

vychádzal z premisy, že v danej veci nie je žalovaný pasívne vecne legitimovaný, nakoľko zaplatený súdny poplatok bol poukázaný Okresnému súdu Bratislava II.

30. Súd pri tomto vychádzal zo zákona č. 71/1992 Zb. ktorý v § 3 uvádza, že poplatky vyberajú:

- a) súdy,
- b) orgány šátnej správy súdov,
- c) orgány prokuratúry.

Následne v § 9 predmetného zákona č. 71/1992 Zb. je stanovené, že poplatok sa platí súdu, ktorý viedol konanie na prvej inštancii alebo za ktorého úkon sa poplatok vyberá.

Podľa § 9 odsek 1 posledná veta zákona č. 71/1992 Zb. o vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

Podľa § 9 odsek 6 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. orgány uvedené v § 3 ktoré:

a) nie sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu alebo sídla poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku;

b) sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku.

31. Ministerstvo spravodlivosti SR je síce podľa § 34 odsek 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ústredným orgánom štátnej správy pre súdy, avšak nerozhoduje o vyrubovaní súdnych poplatkov v rámci súdnych konaní a rovnako nezabezpečuje ani ich výber od poplatníkov ak, sa týkajú súdneho konania.

32. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd prvej inštancie preukázané, že nárok uplatnený žalobcom v prípade bezdôvodného obohatenia nie je dôvodný, a teda žalovaná strana ani v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ani v konaní podľa zákona č. 40/1964 Zb. OZ, konkrétne ustanovenia § 451, na ktorý sa žalobca odvoláva nie je pasívne vecne legitimovaná a z toho dôvodu súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol. Súd vzhľadom na nedostatok vecnej pasívnej legitímácie nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie rozsiahle dokazovanie.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 odsek 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. Súd prideliuje veci vydaním poverenia na vykonanie exekúcie rovnomerne jednotlivým exekútorom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.).